

కొడవటిగంటి కుటుంబస్థావ్రుగారు.

మనవాళ్లు పతివ్రత అనే పదం చెవికి కంటికింపు అయే వరకూ అమల్లో ఉంచారు ఇప్పటికాలపు వాళ్లకు పతివ్రతాత్వాన్ని గురించి ఎటువంటి ఆభిప్రాయా అన్నవో గమనించి అమృత పూర్వకాలపు పతివ్రత లెటువంటివారో అలోచిద్దాం. ఒక హరిదాసుగారు చెబుతుంటేగా విన్నాను—పతివ్రతలు మూడు రకాలట. మొదటి తరగతి పతివ్రత ప్రపంచంలో తన భర్త తప్ప మరీ మనవాడు లేడని భావిస్తుండటం. రెండో రకం అవిష ఇతర పురుషులను దూరమిచ్చి అన్యలను తండ్రులుగానూ భావిస్తుండటం. మూడో రకం పతివ్రత పరపురుషులమీద మనస్సు పోయినా ఆపుకుని తన భర్త తోనే కాలం వెళ్లుచుండుట! పతివ్రతాత్వమంటే ఏమిటో విశద మాతూనే ఉంది—రంకు తనం చెయ్యని మనిషి పతివ్రత!

ఇక ఆనలు పతివ్రతలను చూడండి! ద్రాపడి సీతా, దమయంతి, చంద్రవతి మొదలైన వాళ్లను తీసుకోండి. అందరూ తమ భర్తలను స్వయంచరం చేసుకున్నారు, అందరూ కష్టాలను భరించారు. చాలా మంది భర్తలనించి ఎడబాటు కూడా పొందారు. కష్టాలను తట్టుకున్నారు. తమ భారం యావత్తూ భర్తల మీద పెట్టి “నువ్వే నా దైవం! ఏం చెయ్యమంటే అది చేస్తాను!” అనకుండా తమ ఆలోచనాశక్తి వినియోగించారు. విపరీత మైన ధైర్యం చూపించారు. వాళ్లను భర్తలయొక్క సీత అనటం అమర్యాద అంటారు. రాజాజానుయోగి అంతకాలం ఒంటరిగా ఎదిరించిన సీత రాముడి సడ ఎట్లా ఆవుతుంది? ద్రాపడి తన గొప్పతనం సత్యభామకు తెలుపుకునేటప్పుడు “ఎమో నమ్మ! వాళ్లనే దేవుళ్లుగా నమ్మి ఉన్నాను!” అని ఊరుకోలేదు. ద్రాపడి చెప్పకున్న గుణాలన్నీ పతివ్రతకు

అవసరమే. ఆ ఆయిదుగురు భర్తల భార్యను మించిన పతివ్రతలు పురాణాల్లో ఎక్కడా కనిపించరు. (పతియందు వ్రతం కలది పతివ్రత అనే ఉద్దేశంతో ఈపదం వాడటం లేదు; అధర్మ స్త్రీకి ఇది పర్యాయపదంగా వాడుతున్నాను)

చిత్రాంగిని తీసుకుందాం. మాటవరకు చిత్రాంగిని సారంగధరుడి కిచ్చా రనుకుందాం. అప్పుడు చిత్రాంగి మిగిలిన మగవాళ్ల నందరినీ అడవాళ్లుగా చూస్తుండనుకుందాం (అనుకోటానిక్కూడా కోతిగానే ఉంది!) అప్పుడు చిత్రాంగి ఉత్తమజాతి పతివ్రత ఆవుతుందా? కాదని నా వాదన. చిత్రాంగికి పతివ్రత కుండకలసిన స్థైర్యం, స్వతంత్రంగా అలోచించే శక్తి రంధూ లేవు. జనక మహారాజు మొండికెత్త సీతను—రాముణ్ణి వరించిన సీతను—మకోడి కిచ్చా డనుకుందాం. అప్పుడు సీత పతివ్రత ఆవుతుందా? ఆవుతుందనే నా నమ్మకం. రాముడి మీది ప్రేమ అవిడ పతివ్రతాత్వాన్ని ఒకటో మెట్టు మీదినించి మూడో మెట్టుకు తోస్తుందా? ఎప్పటికీ తోయ్యదు!

ఈకథకీ ఉపోదాతం చాలు.

* * * * *
 సీత కొత్తగా కాపరాని కొచ్చింది. ఆమె కింకా తన మామగారు చితికిపోయిన సంగతి తెలీదు; ఇరవై ఎకరాల మాగాని భూమి, పది వేల రూపాయల కిమ్మతు ఇల్లా మార్యాడీ అప్పు కింద తాకట్టులో ఉన్నట్టు తెలీదు. ముందు ఇంట్లో కొచ్చింది ఎవరు. నేటుగాడు రొండువేలకు ఇల్లు కొట్టేయించుకున్నాడు. సీత మామగారి సహాయం దరుడు తెలీసి కూడా వచ్చి అదుకోకుండా ఉరుకున్నాడు!

“ఏమండీ? అట్లా ఉన్నారేం?” అంది సీత మొగుణ్ణి. సీత మొగుడు నిట్టూర్చి జవాబు చెప్ప

లేదు. అఇంటిలిపాతి ఊరందరూ ఎరిగిన విషయం — నీతకు వారం పది రోజుల్లో ఎటూగో తెలియ బోయే విషయం—నీతకు తెలియజేయటం నామ ర్థాగా భావించారు! మర్నాడు నీత తోడికొండలు కుండ పగలేసి “బంగార మంటి కొంప పోతున్న దో!” అని యాడవటం మొదలు పెట్టింది. అంద రూ కళ్ళ నీళ్ళు పెట్టుకున్నారు. ఆరాత్రి మొగుడి దగ్గిర్నించి నీత సంగ తంతా లాగింది.

తొలికొండి కూసే వరకూ నీత నిద్ర పోలేను. మతి చెడకుండా ఆలోచించ గలిగితేనే ఫలం ఉం ది. గురికి బారెడు ఎడంగా అనేక అలోచనలు తట్టినై. అన్న తోనేనీ ఒక తిర్మానాని కొచ్చింది. వెంటనే గాఢసుపుపి ఆమెను ఆవరించింది.

మర్నాడు అందర్ని చేర్చి నీత అలోచన ప్రా రంభించింది. వాళ్ళచేత కూడా ఆలోచింపచేద్దా మని ఆమె ప్రయత్నం. కాని అందరూ మతిచెడి ఉన్నారు. అప్పు డందరితోనూ తన ఆలోచన చెప్పింది.

“నేను ఉద్యోగం చెయ్యబోతున్నాను!” అం ది నీత. కల్లాలం బయలుదేరింది. ఒకరు నామర్దా అన్నారు. అడది ఉద్యోగం చేసి పెట్టే కన్న మాడిచస్తా మన్నాడు నీత బావగారు. ఉద్యోగం చెయ్యటం కన్నా చాటుగా లంజరికమే మెరు గన్నాడు మామగారు. నీత మొగుడు విసుగ్గా అం దర్ని నోరు మూసుకోమన్నాడు.

“ఎందుకు మాటలు చూసి బెదురుతారు?” అంది నీత.

నీత పెట్టె తీసుకుని మేనమామ దగ్గరికి పోయి ఉద్యోగం కావాలంది. నీతకు క్రెప్ టింగ్ చాతవును. పదిహేను రూపాయలకు దమ్మిడి ఎక్కు వివ్వ నన్నాడు. అయ నదో రకం మనిషి. సరే వంది నీత. నీత ఉత్తరం అందగానే మొగుడు వచ్చే శాడు. అతనికి కూడా నీత మేనమామ ఆ ఇన్నుయి రెన్స్ కంపెనీ తరపున కాన్వార్ గా ఉండటానికి అనుజ్ఞ ఇచ్చాడు. ఇద్దరి సంపాదనతో కూడా

గడవటం బహు కష్టమయింది. ప్రతికలకు నీత వ్యాసాలు రాసి ధనాగ్రక చెయ్యాలని చూసింది. కానిఅది ఎక్కువ జయప్రకం కాలేదు.

తరవాత నీత అవూల్లో ఒక నాటకసమాజం ఉంటే దాన్లో కేసాలు వెయ్యటానికి పూనుకుంది. కొంతకాలం అది చాలా లాభించింది కాని నీత చనువుగా మాట్లాడటం మరోవిధంగా తీసుకుని కంపెనీ ప్రోప్రయిటరు గారు కొత్త కండిషనులు మాట్లాడబోయినాడు. నీత నవ్వి “క్షమించండి! నేను చాలా పూర్వకాలపు దాన్ని!” అంది. ఆ రోజుతో ఆఉద్యోగం అయిపోయింది.

డబ్బు సంపాదించటానికి నీత చాలా ప్రయ త్నాలు చేసింది కాని ఎక్కడికి పోయినా మగవాళ్ళను ఒకటే యావగా క్షనిపించింది. ప్రపంచంలో ఇంత మంది బాలెన్స్ లేని మగవాళ్ళున్నారని నీత ఎరిగదు.

అనుకొని అన్యవృత్తంగా నీతకు టాక్సీలో నటింపే ఆవకాశం గ్రామఫోను కంపెనీ వారికి రికార్డు లిచ్చే ఆవకాశం ఒక్క సారి వచ్చినై.

“నాను పాడటం గాని నటించటం కాని చా తవు నని నా కింతవరకూ తెలిదోయ్—వాళ్లు పిలిచే దాకా!” అన్నది నీత నవ్వుతూ నేను మొన్న ఆ మెరు కలుసుకుని మాట్లాడినప్పుడు. “మగవాళ్ళకు అలోచనాశక్తి లే దబ్బాయి. నన్ను నేకమంది మగవాళ్లు వెంటాడారు. ఆటువంటివి ఇష్టం లేన ప్పడు ఆప్రత్రే జయిపోయి మూర్ఖపోవటం అనివే కం. ఎవడో దార్ని పోయే కొక్కిరాయి కన్ను కొట్టటానికి మన మంచితనంతో ఏమీ సంబంధం కని పించదు! అటువంటి వాటికి నా వంటి అడది సం సిరురాలై ఉండటమే కాక ఇంకొరి సహాయం కొంకుండా తట్టుకు రావాలి!”

నీతనూ మొగుణ్ణి ఆత్మవారు చాలా కాలం కిం దటే వెలేశారు! నీత మామగారు గౌరవంగా బతక గలందులకు ఒకటి తరవాత ఒకటి దొంగత్తులు వే న్నూన్నట్టు తెలుస్తుంది!